

Ebbe Kalnæs (CD):

I dag har vi igen planloven på programmet, og der har jo været talt meget om, at det er genbrugsforslag, der har været fremsat tidligere, og det er også rigtigt. De tidligere gange har CD, så vidt jeg har kunnet se tilbage, ikke været medforslagsstiller, men det er vi i dag, det er vi denne gang.

Jeg vil gerne med det samme tage fat i nogle af de invitationer, der har været, til at kigge på det her. Jeg opfatter nemlig forslagene, sådan som der er lagt op til i de bemærkninger, der motiverer dem, som et oplæg til, at vi skal diskutere planloven.

Jeg vil benytte lejligheden til at sige, at jeg oplever, at der er et reelt demokratisk underskud i den måde, vi har indrettet vores planlov på. Umiddelbart ser det måske ikke sådan ud, men den er indrettet på en sådan måde med regler, høringer, procedurer og masser af bureaukrati, at vi stort set ikke fra politisk hold er i stand til at gøre noget, når vi synes, de en gang imellem virker lidt tossedede. Det, der mangler, er fleksibilitet og mulighed for at bruge undtagelsesdispensationer osv. De er der, det ved jeg godt, men reglerne bliver faktisk ikke administreret sådan i massevis af tilfælde.

Det, der er problemet, er, at ofte, når nogle søger efter planloven om et eller andet, er behandlingstiden urimelig lang. Den kan være så lang, at en gang imellem har vilkårene for det, man har søgt om, ændret sig, så der faktisk er en bedre løsning, men den tør man ikke bruge, fordi man så skal starte forfra med proceduren en gang til, og så er det næsten omsonst.

Det, jeg egentlig appellerer til, som andre også har gjort – det er til hr. Steen Gade, men det er bestemt også til ministeren – er, at ministeren nu går fordomsfrit ind i drøftelsen om de ting og ser, om det ikke er muligt at få indrettet dem sådan, at der bliver mulighed for, når man lokalt står med en konkret sag og synes, den er himmelråbende urimelig, at henvende sig og få en vis ørenlyd hos dem, der skal tage stilling.

Der er masser af administration i denne lovgivning, som er firkantet og uforståelig for folk, når de står i en konkret situation, og der lægges jo ikke op til, at det skal være et eller andet liberalistisk morads, hvor man bare kan gøre, hvad man vil. Der lægges ikke op til, at man bare skal have lov til det hele. Når der f.eks. siges 1.000 m², er det 1.000 m² i en hal, der er nødvendig, for at den virksomhed kan klare sig, eller det landbrug kan klare sig, eller noget an-

det. Det er jo ikke voldsomt meget, det lyder måske nok af meget for mange, som har en parcelhusgrund på 800 m², men det, der er det afgrænsende, er, at det ikke er voldsomt meget.

Det, der drejer sig om, er, at fleksibiliteten kommer ind i lovgivningen, at vi passer på, at vi ikke lader lovgivningen styre os i stedet for omvendt, og at vi passer på, at de organer, vi har til at tage sig af det her, ikke i den grad bliver selvkørende uden mulighed for politisk indblanding.

(Kort bemærkning).

Lis Greibe (S):

Hr. Ebbe Kalnæs bruger som argument, at der skal være større fleksibilitet i planloven. Jeg vil anbefale hr. Kalnæs at se på de tre forslag, vi har i dag, og gå ind på de konkrete eksempler, vi har nævnt.

Hvis man ser på dem, er det sådan, at i flertallet af dem endte det i sidste ende med et ja, og så kan hr. Kalnæs ganske vist sige: Jamen det var en lidt længere proces, og den endte i klagenævnet osv. Men at det tager den tid, er jo også et udtryk for, at man har vendt og drejet de ulemper og fordele og gener osv., der var ved den pågældende sag, så prøv lige engang at kigge på de sager, der endte med et ja. Flexibilitet skal man vist ikke begynde at efterlyse, den eksisterer.

(Kort bemærkning).

Ebbe Kalnæs (CD):

Ikke alene i planlovene synes jeg, vi skal sikre lidt mere fleksibilitet. Jeg håber også, fru Lis Greibe vil udvise lidt mere fleksibilitet, når vi nu i udvalget skal tale om de ting.

Søren Kolstrup (EL):

Det her er jo kendt stof – ja, jeg har ikke haft fornøjelsen af at deltage i diskussionen tidligere, så for mig er det altså nyt. Men jeg er da gået tilbage i annalerne og har set, at det er nogle gamle plader, der genspilles med et par små nye nuancer.

Jeg kan meddele, at Enhedslisten ikke medvirker til nogen lempelse af den eksisterende lov. Vi kan ikke acceptere uplanlagt byggeri i det åbne land. Tilbygninger, ombygninger m.m. synes vi fortsat skal foregå på en sådan måde, at det er den gældende lov, der skal regulere det.

Jeg kan ganske tilslutte mig de betragtninger, fru Lis Greibe havde om, hvad der egentlig er